Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Arrest

nr. 352 967 van 14 september 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat M. WARLOP**
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, op 17 juli 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juni 2025.

Gelet op oud artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. ALLYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat M. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij. Verwerende partij is niet verschenen, noch vertegenwoordigd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De verzoekende partij (hierna: verzoeker) dient op 4 september 2024 een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische overheden.

1.3. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoeker op 29 oktober 2024 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS).

1.4. Op 19 mei 2025 wordt verzoeker gehoord op de zetel van het CGVS.

1.5. Op 30 juni 2025 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) in hoofde van verzoeker een beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)”. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaarde dat u in Gaza verschillende keren werd benaderd door Hamas gezien zij u wouden rekruteren als strijder. U weigerde dit en werd bang dat u onder druk zou worden gezet. U ontvluchtte het land en reisde in augustus 2022 naar Cyprus. U keerde vrijwillig terug nadat u daar geweigerd werd. Bij aankomst in Gaza werd u aangehouden gezien u een stempel van Cyprus had in uw paspoort. U werd tien dagen lang ondervraagd en mishandeld. Na uw vrijlating stelde u vast dat u geschaduwd werd door Hamas. U zag dat er vreemde personen u in het oog hielden en u vreesde opnieuw gearresteerd en mishandeld te worden. U ontvluchtte Gaza eind 2021 en reisde naar Europa. U kwam aan in Griekenland op 15 september 2023 en werd opgepakt door de kustwacht. U werd geslagen en 15 dagen vastgehouden in een gesloten centrum. U werd uiteindelijk erkend in november 2023 en belandde op straat. U ging vervolgens naar Kreta waar u ook verbleef op straat. U werd in december 2023 aangevallen door een drugsverslaafden en raakte gewond. U ging naar het ziekenhuis voor medische hulp maar werd daar geweigerd ondanks dat u de nodige documenten had. U trachtte klacht in te dienen bij de politie, maar daar werd u gewoon weggestuurd. U verklaarde voorts dat u een moeilijk leven had in Griekenland gezien u geen onderkomen vond en geen vast werk.

U reisde naar België waar u aankwam op 31 augustus 2024 en een verzoek om internationale bescherming indiende op 4 september 2024.

Ter staving van uw relaas legde u de volgende documenten neer: Uw Palestijnse identiteitskaart, rijbewijs en paspoort, uw Griekse verblijfsvergunning en paspoort. Verschillende foto's over uw leven in Griekenland en het vluchtelingenkamp waar u verbleef alsook enkele foto's van uw huis in Gaza alsook een medisch attest.

B. Motivering

Na een grondige analyse stelt het CGVS vast dat u mentale gezondheidsproblemen zou hebben. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal. Zo werd u bij aanvang van uw onderhoud een glas water aangeboden en werd u gewezen op het feit dat u zelf een extra pauze mocht vragen indien u daar nood aan zou hebben (CGVS p. 2). Er werd ook expliciet gepeild naar hoe u zich voelde, waarop u antwoordde dat u zich niet zo goed voelde gezien uw kamergenoot –die ook uw familiale verwant was- tien dagen voor uw persoonlijk onderhoud was overleden en de begrafenis had moeten regelen (CGVS p. 3). U bleek op gegeven momenten tijdens uw persoonlijk onderhoud zeer aangedaan te zijn (CGVS p. 8-9, 16, 17-18). U verklaarde echter verschillende keren dat u in staat was het persoonlijk onderhoud af te leggen en zelfs nadat u een zeer emotionele reactie had wou u doorgaan met het gesprek (CGVS p. 18). In dit verband dient opgemerkt te worden dat uw toestand u niet bleek te verhinderen om uw verhaal op adequate en coherente wijze te vertellen.

Na onderzoek van alle gegevens in uw administratief dossier, wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard in overeenstemming met artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980. Uit de elementen die voorhanden zijn, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Griekenland Deze vaststelling wordt door u niet betwist (CGVS p. 4; Verklaring DVZ Nr. 24).

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat

die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,…

Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een "bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid" moet worden bereikt, wat slechts het geval is "wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid" [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].

Situaties die géén "zeer verregaande materiële deprivatie" teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].

Het Commissariaat-generaal is zich bewust van het gegeven dat diverse bronnen en rapporten waarop het acht vermag te slaan sinds enkele jaren een problematisch en precair beeld beschrijven op het vlak van de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Deze situatie wordt mee ingegeven door het Griekse politieke en socio-economische klimaat, en brengt voor (terugkerende) statushouders meer bepaald met zich mee dat zij zich geconfronteerd kunnen zien met administratieve complicaties bij de afgifte of hernieuwing van elementaire documenten die op hun beurt de toegang tot basisvoorzieningen (huisvesting, voedsel, hygiëne, medische zorgen) kunnen bemoeilijken (zie: Country Report: Greece. Update 2023, gepubliceerd door AIDA/ECRE d.d. 6/2024 en beschikbaar op https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. juni 2022 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2022/06/24/verslagfeitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-juni-2022; Beneficiaries of international protection in Greece.

Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL d.d. maart 2024 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf; Verslag feitenonderzoek naar statushouders in Griekenland, gepubliceerd door het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken d.d. september 2024 en beschikbaar op https://www.rijksoverheid.nl/documenten/ambtsberichten/2024/09/03/

verslag-feitenonderzoek-naar-statushouders-in-griekenland-september-2024; Communication on the status of migration management in mainland Greece gepubliceerd door de Europese Commissie op 4 april 2025 en beschikbaar op https://home-affairs.ec.europa.eu/communication-status-migration-management-mainlandgreece_en; Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland toegang hebben tot de arbeidsmarkt, de vastgoedmarkt en gezondheidszorg. Er zijn ngo's actief in Griekenland die ondersteuning bieden aan begunstigden van internationale bescherming. De commissaris-generaal is dan ook van oordeel dat deze informatie niet toelaat om te concluderen dat een (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming in Griekenland er op systematische wijze in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie verkeert of zal terechtkomen die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Het Commissariaat-generaal heeft in dit verband overigens evenmin kennis van jurisprudentie van bijvoorbeeld het Europees Hof voor de Rechten van de Mens of arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in deze zin.

Het Commissariaat-Generaal is derhalve van mening dat, hoewel een grotere voorzichtigheid aan de dag moet worden gelegd bij het onderzoek naar de levensomstandigheden van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland en de toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° in een aantal gevallen niet aan orde zal zijn, een individuele analyse noodzakelijk blijft. Het Commissariaat-Generaal besteedt hierbij in het bijzonder aandacht voor het bestaan van een verhoogde kwetsbaarheid van de verzoekers, aan hun individuele profiel en hun vermogen om rechten te doen gelden, stappen te ondernemen en in hun eigen basisbehoeften te voorzien.

Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.

Uit uw verklaringen blijkt dat u op 13 november 2023 een ADET ontvangen heeft. Evenzeer blijkt dat u na het verkrijgen van de vluchtelingenstatus iets langer dan 9 maanden in Griekenland heeft verbleven (CGVS p. 5, 12; Verklaring DVZ Nr. 33). Dergelijke korte tijdspanne wijst niet op oprechte intentie om zich in Griekenland te integreren en er leven op te bouwen. Bovendien haalde u zelf aan dat u eigenlijk altijd de intentie had, zelfs in Gaza al, om naar België te komen (CGVS p. 25).

Uit objectieve informatie blijkt dat personen die na 31 december 2020 een aanvraag voor internationale bescherming indienen in Griekenland automatisch een AFM-nummer krijgen wanneer ze hun kaart als verzoeker van internationale bescherming krijgen (Cfr. Begunstigden van internationale bescherming in Griekenland. Toegang tot documenten en sociaal-economische rechten, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, p. 18, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Greece Refugee Info, 17 november 2022, beschikbaar op: https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985668588951). Het CGVS wijst erop dat het fiscaal registratienummer nodig is voor de toegang tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het fiscaal registratienummer (AFM) blijft geldig zolang de verblijfsvergunning (ADET) ook geldig is (Ibidem). Als de verblijfsvergunning (ADET) verloopt, wordt het fiscaal registratienummer (AFM) gedeactiveerd totdat de verblijfsvergunning (ADET) wordt verlengd (Ibidem).

In dit geval hebt u uw verzoek om internationale bescherming na 31 december 2020 ingediend. Daarom moet worden opgemerkt dat u, toen u in Griekenland was als verzoeker, een fiscaal registratienummer had waarmee u toegang had tot de arbeidsmarkt, het openen van een bankrekening en het huren van een woning. Het Commissariaat-generaal is daarom van mening dat u bepaalde stappen hebt kunnen ondernemen om werk te vinden en in uw levensonderhoud te voorzien. Als begunstigde van internationale bescherming werd u een ADET verleend. U moest vervolgens een afspraak maken bij de verantwoordelijke 'Taks Office' om de gegevens van uw AFM bij te werken (Cfr. Recognised Refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights p. 20-21, gepubliceerd door RSA d.d. april 2025 en beschikbaar op https://rsaegean.org/wp-content/ uploads/2025/04/RSA_BIP_Report_EN.pdf.: Zoals u ook gedaan heeft, waardoor u aldus over een geldige AFM beschikt (CGVS p. 23).

Het Commissariaat-generaal wijst erop dat personen die internationale bescherming genieten, om een sociale zekerheidsnummer (AMKA) te verkrijgen, zich binnen een maand na de afgifte van hun verblijfsvergunning (ADET) naar een dienstverleningscentrum voor de burger moeten begeven om hun voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA) om te zetten in een sociaalzekerheidsnummer (AMKA). Objectieve informatie wijst niet op bijzondere problemen bij het voltooien van deze procedures in de periode 2020-2023 (AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-

GR_2023-Update.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socioeconomic rights , gepubliceerd door RSA/PRO ASYL, blz. 19, maart 2023, beschikbaar op : https://rsaegean.org/ wp-content/uploads/2023/03/2023-03_RSA_BIP.pdf; Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights, gepubliceerd door RSA/PRO ASYL in maart 2024 (beschikbaar op: https://rsaegean.org/wp-content/uploads/2024/04/2024-03_RSA_BIP.pdf). U toont niet aan dat het voor u niet mogelijk was om uw AMKA aan te vragen of te activeren. Het komt aan de verzoeker toe om de nodige stappen te ondernemen om zijn rechten in Griekenland te doen gelden.

U verklaarde zelf dat u dacht dat u geen AMKA zou hebben aangevraagd (CGVS p. 23). Echter kan het CGVS niet inzien waarom u niet in staat zou zijn om dit te regelen bij een terugkeer gezien u wel de procedure wist te doorlopen om een reispaspoort te regelen (CGVS p. 10, 13-14, 23). Het CGVS wijst er immers op dat personen die internationale bescherming genieten in Griekenland niet automatisch een reisdocument krijgen, maar pas nadat de betrokkene hiertoe een specifiek verzoek heeft ingediend bij het paspoortbureau van de Griekse politie. De persoon die internationale bescherming geniet, moet ook bepaalde documenten voorleggen, waaronder een kopie van de beslissing tot toekenning van internationale bescherming en een kopie van zijn ADET (of een bewijs dat zijn ADET-aanvraag in behandeling is), en moet de som van 84,40eur betalen. De begunstigde van internationale bescherming moet een lijst raadplegen die regelmatig online wordt gepubliceerd om te weten te komen of het reisdocument klaar is. Als het reisdocument klaar is, moet de betrokkene naar het Regionaal Asielbureau van Thessaloniki of het Regionaal Asielbureau van Attica gaan om het in ontvangst te nemen. Al deze procedures moeten persoonlijk worden uitgevoerd (Refugee.info Greece, Travel Documents in Greece, 9 februari 2024, beschikbaar op : https://greece.refugee.info/en-us/articles/4985654192535).

Gezien u over een geldige AFM beschikt (CGVS p. 12, 23) blijkt aldus dat u in staat bent om de nodige stappen te ondernemen bij de Griekse autoriteiten. Uit objectieve informatie blijkt bovendien dat "de AFM alleen wordt gedeactiveerd wanneer de verblijfsvergunning verloopt" (RSA/PRO ASYL, Beneficiaries of international protection in Greece - Access to documents and socio-economic rights , maart 2024, p. 20: " the AFM is automatically deactivated upon the expiry of the ADET and cannot be used until the ADET is renewed"). Gezien uw verblijfsvergunning niet verloopt voor 12 november 2026 is de AFM ook geldig tot die datum.

Ondanks dat u verklaarde dat u stappen ondernam om steun te krijgen bij overheidsinstanties of overheidsorganisaties stelt het CGVS dat hier weinig geloof aan kan worden gehecht. U verklaarde zo dat noch de politie, noch het hospitaal, noch enig interimkantoor u wenste te helpen (CGVS p. 17, 20, 23, 21, 25-26, 29). Het is weinig aannemelijk dat geen enkele overheidsinstantie of andere organisatie in Griekenland u enige vorm van hulp zou hebben geboden louter omdat u vluchteling was die de Griekse taal niet machtig was. Voorts liet u na om enig bewijsmateriaal neer te leggen over uw hulpaanvragen bij deze overheidsinstellingen. U legde wel een attest neer van dakloosheid, maar hierbij is op te merken dat dit attest dateert van 13 november 2023 – een dag nadat u verblijfsrecht verwierf- en dit bijgevolg geen bewijs weet te leveren dat u gedurende uw gehele verblijf in Griekenland u zich in een situatie van dakloosheid zou hebben bevonden. Voorts toont dit aan dat de Griekse overheidsinstanties u wel degelijk hulp aanboden en trachtte uw situatie te verbeteren aangezien ze u zulk attest aanboden (CGVS p. 15).

Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u daadwerkelijk beroep zou hebben gedaan op een overheidsinstantie of overheidsorganisatie om ondersteuning te krijgen, noch dat deze onwillig zouden zijn om u hulp te bieden. Het komt u als statushouder toe om de middelen die het recht en uw status in Griekenland u bieden terdege te gebruiken, hetgeen u allerminst aantoont. Uit voorgaande blijkt dan ook reeds een gebrek aan welwillendheid zich in de Griekse samenleving te pogen integreren.

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geconfronteerd werd met bepaalde moeilijkheden op het vlak van werkgelegenheid, sociale bijstand en huisvesting, voldoet deze situatie daarnaast niet aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie. Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze

ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Betreffende uw gebrek aan werk stelt het CGVS dat u verklaarde om een illegale job te vinden bij een Albanezen, hoewel deze u uiteindelijk weinig betaalde en bedreigden (CGVS p. 11, 21). Bovendien verklaarde u dat u eigenlijk geen idee heeft of u een AMKA zou bezitten waardoor uw verklaringen vergaande inspanningen te hebben verricht om werk te vinden in Griekenland niet serieus kunnen worden genomen (CGVS p. 19-20, 23).

Bovendien stelt het CGVS dat u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw eigenlijke levens- en werkomstandigheden in Griekenland.

Het is namelijk onwaarschijnlijk dat u buiten deze illegale job bij enkele Albanezen verder nooit een andere job zou hebben weten te vinden gedurende uw verblijf in Griekenland gezien u verklaarde nooit hulp te hebben gekregen van enige instantie of organisatie (CGVS p. 19-20, 21, 22). U wist daarentegen wel een reispaspoort en vliegtickets naar België te bemachtigen (CGVS p. 13, 26-27). U verklaarde hierover dat twee verschillende Palestijnen dit voor u betaalde omdat ze medelijden hadden met u (CGVS p. 24, 26-27). Het is echter volstrekt onaannemelijk dat twee verschillende onbekende personen louter uit medelijden u op twee aparte momenten zoveel geld zouden bieden (CGVS p. 24, 26-27). Er werd u specifiek gevraagd waarom ze dit deden, maar u kwam niet verder dan uw verklaringen te herhalen dat ze dit deden uit medelijden (CGVS p. 27). Er werd u zelfs gevraagd of de persoon die u een vliegticket cadeau deed u dan geen tijdelijk onderkomen of een douche kon aanbieden waarop u verklaarde dat u het wel vroeg maar hij u vertelde dat dat niet mogelijk was en hij een afstand bewaarde gezien uw kledij niet zo proper was (CGVS p. 27). Dat deze persoon u een vliegticket naar keuze zou cadeau doen uit medelijden, maar u geen enkele andere vorm van onmiddellijke hulp wou aanbieden weet niet te overtuigen. Bijgevolg kan er geen geloof worden gehecht over uw verklaringen betreffende het verkrijgen van uw reispaspoort en vliegtickets. Het CGVS stelt bijgevolg vast dat u geen zicht wenst te bieden over uw eigenlijke levensomstandigheden in Griekenland, noch hoe u in staat bleek te zijn om de vereiste administratie te regelen en uw reis naar België te financieren.

Bovendien verklaarde u dat u zich in België wel wist in te schrijven bij een interimkantoor en na twee weken zoeken u al een job vond en deze bleef uitoefenen tot het overlijden van uw familielid hier in België (CGVS p. 28-29).

Betreffende uw gebrek aan woonst stelt het CGVS dat u een attest neerlegde van dakloosheid, maar zoals eerder aangehaald is dit een momentopname die gedateerd is op 13 november 2023. Gezien u geen duidelijk zicht wenst te bieden op uw eigenlijke levensomstandigheden in Griekenland is er ook ernstige twijfel te uiten over uw verklaringen betreffende uw woonomstandigheden in Griekenland.

Betreffende de incidenten van geweld die u meemaakte in Griekenland stelt het CGVS dat dit eenmalige gebeurtenissen waren waarbij Albanezen misbruik maakten van uw illegale job bij hen, maar er na dit incident feitelijk nooit iets verder was gebeurd (CGVS p. 16). U bleek ook nooit een aanklacht te hebben ingediend bij de Griekse politie aangaande dit incident omdat u vreesde dat deze Albanezen u zouden hebben vermoord (CGVS p. 17). Er kan echter worden verwacht van u dat indien u daadwerkelijk doodsbedreigingen kreeg van deze personen u wel minstens hulp zou trachten te zoeken bij de ordediensten. Dat u dit naliet toont aan dat u onvoldoende bescherming heeft gezocht in Griekenland.

U haalde verder een incident aan waarbij u in een tuin sliep en door vijf mensen werd aangevallen waarop u ging lopen (CGVS p. 17). Er werd u gevraagd wat de aanleiding was van dit incident waarop u verklaarde dat u het niet wist, maar u denkt dat u omwille van uw dakloosheid een makkelijk doelwit was (CGVS p. 17). Er werd u opnieuw gevraagd of u naar de politie ging waarop u antwoordde dat u trachtte een klacht neer te leggen, maar de politie u niet wou horen gezien u dakloos was (CGVS p. 17). Naast het blote karakter van deze verklaringen blijkt nergens uit uw verklaringen dat u enige andere inspanning zou hebben gedaan deze feiten aan te klagen (ander politiekantoor, hulp inroepen van NGO, advocaat etc). Daarenboven merkt het CGVS op dat ook dit incident een eenmalige gebeurtenis was en niets erop wijst dat u structureel en systematisch slachtoffer werd van gewelddaden in Griekenland.

Aangaande uw medische problemen verklaarde u dat u een huidziekte opliep (CGVS p. 10, 14, 16). U verklaarde verder dat u op medisch vlak ook geen enkele vorm van hulp wist te verkrijgen in Griekenland (CGVS p. 10, 16, 21). U verklaarde namelijk dat u geen medicatie kreeg, en wanneer u naar het ziekenhuis ging voor behandeling men u zelfs niet binnenliet (CGVS p. 10, 21). U verklaarde hierover dat het personeel zelfs bang waren om dichterbij te komen gezien ze vreesde dat uw conditie besmettelijk zou zijn (CGVS p. 21). Het is weinig geloofwaardig dat ziekenhuispersoneel u zouden weigeren te behandelen voor een huidaandoening omwille van een vermeende vrees voor overdracht (CGVS p. 21). Bovendien is het opmerkelijk dat u bij uw asielaanvraag hier in België nergens liet blijken dat u medische problemen had (Vragenlijst DVZ Nr. 29; Registratie Verzoek om Internationale Bescherming (VIB) – Type 1). Het is weinig aannemelijk dat uw huidaandoening zo plotseling zou zijn verdwenen zonder enige medische hulp of medicatie, noch dat u naliet om hier enige vermelding van te maken bij uw aankomst in België. Dit berokkent de geloofwaardigheid van uw verklaringen verdere schade.

Daarenboven stelt het CGVS dat u verklaarde sinds uw aankomst in België zou worden opgevolgd door een psycholoog (CGVS p. 15-16). Uw mentale gezondheidstoestand lijkt te hebben geleden onder het recentelijk overlijden van uw familielid hier in België en de toestand van uw familie in Gaza, waarvoor uiteraard begrip kan worden opgebracht. Echter wijst niets erop dat u omwille van uw mentale gezondheidstoestand niet in staat zou zijn om een leven op te bouwen in Griekenland. Zoals voordien aangehaald slaagde u er namelijk wel in om een job te vinden en gedurende lange periode uit te voeren in België ondanks uw mentale gezondheidsproblemen. Niets wijst erop dat u geen hulp zou kunnen krijgen in Griekenland voor uw gezondheidsproblemen, noch dat u niet in staat zou zijn om enig gebrek aan documentatie in orde zou kunnen maken om dit te bekomen.

Gezien u onduidelijk was over uw bezit over een geldige AMKA stelt het CGVS namelijk dat de informatie aantoont dat zelfs als u deze stappen niet had ondernomen om een AMKA te verkrijgen, en als u dus de stappen moet ondernemen die nodig zijn in geval van terugkeer om er een te verkrijgen, u niet verstoken zou zijn van gratis toegang tot medische noodhulp, op voorwaarde dat u naar een openbaar ziekenhuis of medisch centrum gaat ("If you do not have an AMKA, but you have a prescription from a doctor at a public hospital or medical centre, even if it is hand written, you can get your medicines for free from the pharmacy at the hospital where the doctor provided the prescription") UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/ greece/living-in-greece/access-to-healthcare/; AIDA, Landenrapport: Griekenland. Update 2023, beschikbaar op : https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2024/06/AIDA-GR_2023-Update.pdf; Refugee.info Greece - Health care without a social security number (PAAYPA or AMKA) van 29 april 2024, beschikbaar op: https:// greece.refugee.info/en-us/articles/4985632313623). Verschillende Ngo's bieden ook medische en psychosociale hulp en begeleiding aan aan begunstigden van internationale bescherming in Griekenland (UNHCR Greece, Living In Greece – Access to healthcare, beschikbaar op : https://help.unhcr.org/greece/living-in-greece/accessto-healthcare; en Communication on the status of migration management in mainland Greece (p. 4, 12)). Toegang tot psychologische en psychiatrische gezondheidszorg is ook mogelijk in bepaalde omstandigheden: mensen die noch een voorlopig sociale zekerheidsnummer (PAAYPA), noch een sociaalzekerheidsnummer (AMKA) hebben, kunnen gratis psychiatrische en neurologische geneesmiddelen krijgen als deze worden voorgeschreven door een psychiater of neuroloog die werkzaam is in een openbaar of particulier ziekenhuis en/of in lokale eerstelijnszorgeenheden of -centra (UNHCR - Information Guide for Beneficiaries of International Protection – p. 42-44, beschikbaar op: https://migration.gov.gr/wp-content/uploads/2024/04/ENGLISH_BROCHURE.pdf).

Bijgevolg, en gelet op het feit dat u zich niet beroept op een bijzondere kwetsbaarheid die een zware, complexe en regelmatige behandeling zou vereisen, is het Commissariaat-Generaal van oordeel dat u niet hebt aangetoond dat u, in geval van terugkeer naar Griekenland, zou worden geconfronteerd met een situatie die in strijd is met artikel 3 EVRM wegens de moeilijkheden om toegang te krijgen tot medische verzorging.

De documenten die u neerlegde weet bovenstaande appreciatie niet te weerleggen. Uw Palestijns rijbewijs, paspoort en identiteitskaart en foto's van uw vernield huis in Gaza tonen louter uw Palestijnse identiteit aan, maar deze wordt niet door het CGVS in twijfel getrokken. De foto's van het vluchtelingekamp in Griekenland tonen aan dat de levenssituatie in de vluchtelingenkampen niet goed is, maar u bij een terugkeer niet zou toegewezen zijn om te verblijven in deze kampen. Het medisch attest dat u neerlegde toont aan dat u kampt met mentale gezondheidsproblemen, maar deze toont niet aan dat u bij een terugkeer naar Griekenland geen psychologische bijstand zou kunnen krijgen. Bovendien beklemtoont het CGVS dat u hier in België geen moeite leek te hebben om een job te vinden en uit te voeren gedurende maanden, wat veelzeggend is over de capaciteit van uzelf om in uw eigen levensonderhoud te voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

Oud artikel 39/59, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) bepaalt als volgt:

"Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf."

(Oud) artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen.

Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nrs. 227.364 en 227.365; RvS 27 mei 2015, nr. 231.354).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Het verzoekschrift

3.1.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele vrijheden (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 57/6 en 62 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van het redelijkheidsbeginsel, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de samenwerkingsplicht. Verzoeker maakt tevens gewag van een manifeste appreciatiefout.

Verzoeker citeert enkele van de door hem geschonden geachte bepalingen, waarna hij theoretisch ingaat op de gedeelde bewijslast en de samenwerkingsplicht.

In een eerste grief gaat verzoeker in op de vermeende schending van artikel 57/6 van de Vreemdelingenwet *juncto* de materiële motiveringsplicht. Verzoeker geeft een theoretische toelichting bij voormeld artikel. Hij wijst erop dat het administratief dossier "*geen Eurodac of geen antwoord van de Dublin unit"* bevat en dat het gegeven dat er in zijn hoofde sprake is van een "*steeds geldende internationale bescherming in Griekenland*" niet gestaafd wordt aan de hand van een actueel stuk. Hij wijst er voorts op dat hij niet in het bezit is van zijn Griekse verblijfstitel, die verstrijkt op 12 november 2026. Hij meent verder dat de vraag zich opdringt hoe hij in staat zal zijn om zijn verblijfstitel te vernieuwen en in welke omstandigheden hij terecht zou kunnen komen in Griekenland. Hij verwijst in dit kader naar algemene informatie betreffende problemen in verband met het vernieuwen van documenten en naar het arrest van de Raad van 29 april 2022 met nummer 272 124.

In een tweede grief betoogt verzoeker dat nergens uit het administratief dossier blijkt dat hij in geval van terugkeer naar Griekenland in zijn (sociale) rechten zal worden hersteld, noch dat hij op heden nog internationale bescherming en toegang tot een verblijfskaart geniet. Hij herhaalt dat het administratief dossier geen document van Eurodac of vanwege de Griekse Dublin unit bevat.

In een derde grief gaat verzoeker in op "*de afwezigheid van bescherming, de schendingen van het EVRM en van het Handvest van de grondrechten*". Hij betoogt dat hij bij terugkeer naar Griekenland niet in zijn fundamentele rechten zal worden hersteld en dat hij er geen menswaardig leven zal leiden. Hij bespreekt hierbij onder uitvoerige verwijzing naar landeninformatie de moeilijkheden en obstakels in verband met de toegang tot huisvesting, gezondheidszorg, de arbeidsmarkt en taallessen, en gaat verder in op de wetswijziging van 2020 en de gevolgen ervan, op de afwezigheid van bescherming door de Griekse overheidsdiensten, op racisme en mishandeling en op de vermeende overtreding van het

non-refoulementbeginsel en de weigering om statushouders terug te nemen. Hij besluit dat er geen effectieve bescherming is voor vluchtelingen in Griekenland en dat er geen effectieve bescherming voorhanden is bij terugkeer uit een Europese lidstaat.

In een vierde grief gaat verzoeker nog in op zijn vermeende nood aan bescherming ten gevolge van de situatie in de Gazastrook.

3.1.2. In hoofdorde vraagt verzoeker hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem minstens de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het CGVS voor verder onderzoek.

3.1.3. Als bijlage aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

3.2. Aanvullende nota's

3.2.1. Op 3 maart 2026 legt de verwerende partij, overeenkomstig oud artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota neer waarin zij refereert naar diverse informatiebronnen en rechtspraak uit Duitsland en Zwitserland, waarvan zij de weblinks vermeldt:

- AIDA/ECRE, *Country Report : Greece. Update 2024*, september 2025;
- CEDOCA, *COI Focus Griekenland. HELIOS+ en Helios Junior*, 17 september 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, Pressemitteilung nr. 30/2025, 16 april 2025;
- Bundesverwaltungsgericht, Jugement BVerwG 1 C 18.24, 16 april 2025;
- Verwaltungsgerichtshof Kassel, Pressemitteilung, 2 september 2024;
- Bundesverfassungsgericht, beslissing van 1 april 2025 – 2BvR 1425/24;
- Bundesverfassungsgericht, arrest D-2590/2025, 11 september 2025

Bij de aanvullende nota is tevens volgend stuk gevoegd:

- Nota juridische dienst CGVS, *A.M.K.A wetgeving Griekenland update,* 16 januari 2026 met daarbij gevoegd een Engelse vertaling van de AMKA-verordening van 23 december 2023, een Franse vertaling van artikel 33 van de wet 4368/2016, een Franse vertaling van de omzendbrief van 3 november 2025 en e-mailuitwisseling tussen het commissariaat-generaal en de Griekse Asylum Service.

3.2.2. Ter terechtzitting legt verzoeker, overeenkomstig dezelfde bepaling, een aanvullende nota neer waarin hij rapporten en artikels aanhaalt omtrent de situatie van begunstigden van internationale bescherming in Griekenland.

Via consulteerbare weblinks verwijst hij onder meer naar het "*Country Report: Greece. Update 2024*" van AIDA/ECRE van september 2025 en de rapporten van RSA/PRO ASYL, met name "*Recognised refugees 2025. Access to documents and socio-economic rights*" van 7 april 2025, de publicatie "*No support for refugees returned to Greece*" van 20 maart 2025 en de publicatie "*Recognised refugee statistics in Greece: first half of 2025*" van 30 september 2025. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad en haalt de brief aan van 19 november 2025 waarbij verschillende ngo's kritiek uiten op de COI Focus "*Greece – Assistance to Migrants*" van 25 juli 2025. Tevens formuleert hij hierin een antwoord op de AMKA-nota van 16 januari 2026 bijgebracht door het CGVS.

Als bijlage aan deze aanvullende nota voegt verzoeker de volgende stukken toe:

"*1. Brief gestuurd naar confrater Lahaye door RSA – Me. Minos MOUZOURAKIS, Advocaat en Legal and Advocacy Officer binnen de Refugee Support Aegean (RSA), dd. 16.01.2026.*"

4. Beoordeling van het beroep

4.1. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet. Dit artikel voorziet in de mogelijkheid om een verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer deze reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie. Oud artikel 57/6, § 3, van de Vreemdelingenwet vormde de omzetting naar Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a), van de richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (wetsontwerp van 22 juni 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-2017, nr. 54 2548/001, 101).

De Raad wijst erop dat de Verordening (EU) 2024/1348 van het Europees Parlement en de Raad van 14 mei 2024 tot vaststelling van een gemeenschappelijke procedure voor internationale bescherming in de Unie en tot intrekking van richtlijn 2013/32/EU (hierna: Verordening (EU) 2024/1348) met ingang van 12 juni 2026 van toepassing is. Artikel 79, lid 3, van deze verordening verduidelijkt evenwel dat zij van toepassing is op procedures voor het verlenen van internationale bescherming met betrekking tot verzoeken die vanaf 12 juni 2026 worden ingediend. Verzoeken om internationale bescherming die vóór die datum zijn ingediend, blijven onderworpen aan richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (hierna: de Procedurerichtlijn). Aangezien verzoeker zijn verzoek om internationale bescherming op 4 september 2024 heeft ingediend, wordt de onderhavige procedure derhalve beheerst door de Procedurerichtlijn en door de ter omzetting daarvan vastgestelde nationale bepalingen

4.2. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad moet zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoetkomt aan de verplichting om een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie te voorzien, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en *ex nunc* onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

4.3. Zoals hoger reeds aangestipt, werd de bestreden beslissing genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :
(…)
3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie;"

Bijgevolg is het voor het onontvankelijk verklaren van het verzoek om internationale bescherming, met toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet, een absolute vereiste dat het vaststaat dat de betrokken verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat. De Raad benadrukt dat de bewijslast met betrekking tot de eerder verleende internationale bescherming(sstatus) in toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bij het commissariaat-generaal berust, doch eens hieraan is voldaan, komt het de verzoeker die de actualiteit of effectiviteit van deze bescherming ter discussie stelt, toe om aan te tonen dat hij niet (meer) op deze bescherming kan rekenen. In dit verband voert verzoeker in zijn verzoekschrift aan dat het administratief dossier geen Eurodac-resultaat noch enig antwoord van de Griekse Dublin Unit bevat waaruit het actuele bestaan van zijn internationale beschermingsstatus blijkt.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker zowel bij de DVZ als bij het CGVS verklaarde dat hij een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend in Griekenland en aldaar erkend werd als vluchteling (AD, stuk 4, Bijkomende informatie, notities van het persoonlijk onderhoud *d.d.* 19 mei 2025 (hierna: NPO), p. 4, p.10, en p. 12-13; stuk 7, Inventaris + documenten DVZ (hierna: AD DVZ), Verklaring DVZ *d.d.* 23 oktober 2024, p. 10, vraag 23; Vragenlijst CGVS *d.d.* 23 oktober 2024, p. 2, vraag 5). In het administratief dossier bevinden zich tevens een kopie van verzoekers Griekse verblijfsvergunning (ADET), afgegeven op 13 november 2023 en geldig tot 12 november 2026, alsook een kopie van zijn Griekse reisdocument, afgegeven op 5 februari 2024 en geldig tot 4 februari 2029 (AD, stuk 5, *Documenten neergelegd door de verzoeker*, nrs. 2 en 3). De voorliggende gegevens, in het bijzonder de door verzoeker neergelegde kopieën van zijn Griekse verblijfsvergunning en reisdocument, gelezen in samenhang met zijn verklaringen, wijzen erop dat aan verzoeker in Griekenland internationale bescherming werd verleend.

De vraag rijst evenwel of op basis van het voorliggende administratief dossier eveneens met voldoende zekerheid kan worden vastgesteld dat verzoeker deze internationale bescherming op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing nog steeds genoot.

De Raad stelt immers vast dat het administratief dossier een "*Eurodac Search Result"* van 4 september 2024 bevat (AD DVZ, Eurodac Search Result *d.d.* 04 september 2024). Hieromtrent wijst de Raad op het volgende.

De "*Eurodac Search Result*" moet worden begrepen in het licht van de toen geldende Verordening (EU) nr. 603/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende de instelling van "Eurodac" voor de vergelijking van vingerafdrukken ten behoeve van een doeltreffende toepassing van Verordening (EU) nr. 604/2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend en betreffende verzoeken van rechtshandhavingsinstanties van de lidstaten en Europol om vergelijkingen van Eurodacgegevens ten behoeve van rechtshandhaving, en tot wijziging van Verordening (EU) nr. 1077/2011 tot oprichting van een Europees Agentschap voor het operationeel beheer van grootschalige IT-systemen op het gebied van vrijheid, veiligheid en recht (hierna: de voormalige Eurodac-verordening).

Artikel 24, vierde lid, van de voormalige Eurodac-verordening luidde als volgt:

"Het referentienummer begint met de kenletter(s) waarmee de lidstaat die de gegevens heeft toegezonden overeenkomstig de in bijlage I bedoelde norm wordt aangeduid. Na de kenletter(s) volgt de identificatie van de personen- of verzoekcategorie. Gegevens van in artikel 9, lid 1, bedoelde personen worden aangeduid met '1', van in artikel 14, lid 1, bedoelde personen met '2', van in artikel 17, lid 1, bedoelde personen met '3', van in artikel 20 bedoelde verzoeken met '4', van in artikel 21 bedoelde verzoeken met '5' en van in artikel 29 bedoelde verzoeken met '9'."

Op grond van bijlage I bij deze verordening betreffen de kenletters "GR" Griekenland. Vervolgens blijkt dat de identificatie van de personen- of verzoekcategorie gebeurde door middel van '1', waarmee aldus gegevens van "*in artikel 9, lid 1, bedoelde personen*" worden aangeduid. Artikel 9, eerste lid van de Eurodac-verordening luidde als volgt:

"Elke lidstaat neemt onverwijld de vingerafdrukken van alle vingers van elke persoon van 14 jaar of ouder die om internationale bescherming verzoekt en zendt deze samen met de in artikel 11, onder b) tot en met g), van deze verordening genoemde gegevens zo spoedig mogelijk en uiterlijk 72 uur na de indiening van zijn verzoek om internationale bescherming in de zin van artikel 20, lid 2, van Verordening (EU) nr. 604/2013, toe aan het centraal systeem."

Bijgevolg blijkt uit artikel 24, vierde lid *juncto* artikel 9, eerste lid van de voormalige Eurodac-verordening dat de verzoeker op 3 oktober 2023 een verzoek om internationale bescherming indiende in Griekenland.
In dit kader moet voorts worden gewezen op artikel 18, eerste lid, van de voormalige Eurodac-verordening, dat luidde als volgt:

"Met het oog op de in artikel 1, lid 1, vastgelegde doeleinden, markeert de lidstaat van oorsprong die internationale bescherming heeft verleend aan een persoon die om internationale bescherming heeft verzocht en van wie de gegevens overeenkomstig artikel 11 eerder in het centraal systeem zijn opgeslagen, de relevante gegevens conform de door het Agentschap vastgestelde voorschriften voor elektronische communicatie met het centraal systeem. Die markering wordt in het centraal systeem opgeslagen overeenkomstig artikel 12 ten behoeve van toezendingen op basis van artikel 9, lid 5. Het centraal systeem stelt alle lidstaten van oorsprong in kennis van de markering van gegevens door een andere lidstaat van oorsprong wanneer er een treffer is met gegevens die zij hebben toegezonden betreffende in artikel 9, lid 1, of artikel 14, lid 1, bedoelde personen. Die lidstaten van oorsprong markeren eveneens de desbetreffende gegevens."

Het in deze bepaling vermelde artikel 9, vijfde lid, bepaalde:

"*Het centraal systeem zendt de treffer of het negatieve resultaat van de vergelijking automatisch toe aan de lidstaat van oorsprong. Bij een treffer zendt het voor alle reeksen gegevens die met de treffer overeenkomen de gegevens toe, zoals bedoeld in artikel 11, onder a) tot en met k), samen met, in voorkomend geval, de in artikel 18, lid 1, bedoelde markering*."

In het geval door Griekenland internationale bescherming zou zijn verleend, is Griekenland overeenkomstig artikel 18, eerste lid *juncto* artikel 2, eerste lid, b), i) van de voormalige Eurodac-verordening *in casu* de lidstaat van oorsprong die de markering moet doorvoeren. De Raad benadrukt dat de lidstaat van oorsprong op grond van artikel 23, eerste lid, c) van de voormalige Eurodac-verordening verantwoordelijk is voor de juistheid en de actualiteit van de gegevens die hij aan het centraal systeem toezendt.

De Raad wijst er voorts op dat uit artikel 18, derde lid, van de toenmalige Eurodac-verordening blijkt dat, wanneer de internationale beschermingsstatus van een betrokkene wordt ingetrokken of beëindigd dan wel de verlenging ervan wordt geweigerd, de lidstaat van oorsprong de overeenkomstig het eerste lid aangebrachte markering verwijdert.

In casu stelt de Raad vast dat op het "*Eurodac Search Result*" van 4 september 2024 dat zich in het administratief dossier bevindt, de kolom met de hoofding "Mark Status", dat aangeeft of een persoon een internationale beschermingsstatus heeft verkregen, blanco is gelaten. Uit de "*Eurodac Search Result"* blijkt bijgevolg enkel dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, doch niet dat hem ook daadwerkelijk internationale bescherming werd verleend, dan wel dat hij op het ogenblik van het treffen van de thans bestreden beslissing nog steeds genoot.

In dit verband merkt de Raad tevens op dat krachtens artikel 18, tweede lid, van de voormalige Eurodac-verordening gegevens van personen die internationale bescherming genieten, die in het centraal systeem zijn opgeslagen en overeenkomstig lid 1 van dit artikel zijn gemarkeerd, voor vergelijking met het oog op de in artikel 1, lid 2, vastgelegde doeleinden ter beschikking gesteld worden voor een periode van drie jaar na de datum waarop aan de betrokkene internationale bescherming is verleend. Verder wordt na afloop van de termijn van drie jaar de doorgifte van deze gegevens automatisch afgeschermd bij een verzoek om vergelijking ten behoeve van de in artikel 1, lid 2 van de Verordening vervatte doeleinden, terwijl het deze gegevens ter beschikking houdt voor vergelijking voor de in artikel 1, lid 1 van deze Verordening vastgelegde doeleinden totdat zij worden verwijderd. Afgeschermde gegevens worden niet toegezonden en bij een treffer deelt het centraal systeem de verzoekende lidstaat een negatief resultaat mee. De afscherming bedoeld in artikel 18, tweede lid, kan *in casu* evenwel geen verklaring bieden voor het ontbreken van een markering in de rubriek "Mark status". Uit de gegevens van het administratief dossier blijkt immers dat verzoekers ADET op 13 november 2023 zou afgegeven zijn, terwijl het betrokken Eurodac Search Result dateert van 4 september 2024. Tussen de verlening van de bescherming waarvan de afgifte van deze verblijfsvergunning het gevolg zou zijn en de Eurodac-raadpleging is aldus geen termijn van drie jaar verstreken.

De Raad stelt aldus vast dat het administratief dossier gegevens bevat die niet met elkaar verenigbaar zijn. Enerzijds bevinden zich daarin een kopie van de door de Griekse autoriteiten afgegeven ADET, afgegeven op 13 november 2023 en geldig tot 12 november 2026, en een kopie van een Grieks reisdocument, geldig tot 4 februari 2029, die erop wijzen dat aan verzoeker in Griekenland internationale bescherming werd verleend. Anderzijds dateert het "*Eurodac Search Result*" van 4 september 2024, derhalve van ná de afgifte van beide documenten, en bevat dit document geen markering waaruit blijkt dat verzoeker op het ogenblik dat de Eurodac-database werd geraadpleegd internationale bescherming geniet in een andere Europese lidstaat. De Raad is van oordeel dat verweerder, gelet op het ontbreken van deze markering, niet zonder bijkomend onderzoek ervan kon uitgaan dat verzoeker op dat ogenblik internationale bescherming in Griekenland genoot.

Aan het ontbreken van deze markering kan weliswaar niet zonder meer de conclusie worden verbonden dat verzoekers internationale beschermingsstatus daadwerkelijk werd ingetrokken of beëindigd. Uit het enkel blanco laten van de rubriek "Mark Status" kan immers niet worden afgeleid om welke reden geen markering is opgenomen. Het kan dan ook niet worden uitgesloten dat sprake is van een onvolledige of niet-geactualiseerde registratie. Echter, de vaststelling is niettemin relevant voor de beoordeling van de actualiteit van verzoekers beschermingsstatus, temeer daar artikel 18 van de Eurodac-verordening enerzijds voorziet in het aanbrengen van een markering wanneer internationale bescherming wordt verleend en anderzijds in het verwijderen daarvan wanneer die status wordt ingetrokken of beëindigd dan wel de verlenging ervan wordt geweigerd.

De omstandigheid dat verzoekers ADET volgens de daarop vermelde geldigheidsduur nog geldig is tot 12 november 2026 en zijn reisdocument tot 4 februari 2029, neemt deze onduidelijkheid niet zonder meer weg. Deze documenten betreffen vooreerst slechts kopieën, en hebben derhalve slechts een relatieve bewijswaarde. Daarbij stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen over het tijdstip waarop verzoeker internationale bescherming in Griekenland verkreeg niet eenduidig zijn. Zo verklaarde hij bij de DVZ dat hij in maart 2024 in Griekenland werd erkend, terwijl hij tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS verklaarde zich de datum van zijn erkenning niet meer te herinneren en deze in april dan wel december 2024 situeerde (AD DVZ, Verklaring DVZ *d.d.* 23 oktober 2024, p. 10, vraag 23; NPO, p. 9). Deze verklaringen stemmen niet overeen met de gegevens vermeld op de door hem neergelegde documenten, nu de ADET reeds op 13 november 2023 werd afgegeven. Ook verzoekers eigen verklaringen omtrent de wijze waarop hij zijn ADET verkreeg roepen vragen op. Zo verklaarde hij meermaals dat hij hiervoor naar de gemeente op Kreta was gegaan (NPO, p. 12 en 22), terwijl uit de beschikbare landeninformatie niet blijkt dat een gemeente of een gemeentehuis bij de procedure voor de eerste afgifte van een ADET betrokken is (AIDA/ECRE, *Country Report: Greece. Update 2024*, 18 september 2025, p. 236-239). Wat er ook van zij, de door verzoeker neergelegde kopieën van zijn ADET en zijn Grieks reisdocument tonen enkel aan dat verzoeker eerder door

de Griekse autoriteiten in het bezit werd gesteld van documenten die verband houden met de hem verleende internationale bescherming. Er kan evenwel niet worden voorbijgegaan aan het gegeven dat het *Eurodac Search Result*, dat van latere datum is, geen markering bevat waaruit blijkt dat verzoeker op het ogenblik van de raadpleging van de Eurodac-database (nog) internationale bescherming in Griekenland genoot. Zonder bijkomende informatie kan op basis van de stukken van het administratief dossier niet worden vastgesteld waarom de in artikel 18, eerste lid, bedoelde markering op 4 september 2024 ontbrak. Uit het administratief dossier blijkt niet dat de commissaris-generaal deze discrepantie nader heeft onderzocht of bij de bevoegde Griekse autoriteiten informatie heeft ingewonnen omtrent de actualiteit van verzoekers internationale beschermingsstatus. In het administratief dossier bevindt zich immers geen *Eurodac Marked Hit Result,* noch ligt een antwoord van de bevoegde Griekse autoriteiten voor dat uitsluitsel biedt over de vraag of verzoeker op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing nog internationale bescherming in Griekenland genoot.

De verwerende partij, die geen nota met opmerkingen heeft ingediend en niet ter terechtzitting is verschenen, toont niet aan dat zij in de onmogelijkheid was om deze essentiële informatie te bekomen, hetzij via bijkomende raadplegingen van de Eurodac-database, hetzij via contactopname met de Griekse autoriteiten. *In casu* kan op grond van de thans voorliggende gegevens niet worden aangenomen dat de *conditio sine qua non* voor het niet-ontvankelijk verklaren van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker vervuld is

Gelet op hetgeen voorafgaat is de Raad van oordeel dat de commissaris-generaal onvoldoende onderzocht heeft of verzoeker thans daadwerkelijk in Griekenland internationale bescherming geniet. De Raad is dan ook van oordeel dat het aangewezen is om de bestreden beslissing te vernietigen, en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal, nu er in de huidige stand van zaken onvoldoende gegevens voorliggen om met voldoende zekerheid vast te stellen dat is voldaan aan de in artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet voorziene voorwaarde dat verzoeker de internationale bescherming geniet in Griekenland.

Aangezien de overige vaststellingen van de commissaris-generaal in de bestreden beslissing slechts relevant zijn in de mate dat kan worden aangenomen dat verzoeker thans internationale bescherming geniet in Griekenland, moet hierop en op verzoekers grieven in dit verband niet verder worden ingegaan.

4.4. In acht genomen wat voorafgaat en mede in aanmerking genomen dat de Raad niet over de nodige onderzoeksbevoegdheid beschikt, ontbreekt het de Raad aldus aan essentiële elementen om tot de bevestiging of hervorming van de bestreden beslissing te komen zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen. Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig oud artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet, waarvan de inhoud thans is overgenomen in artikel 2.60, § 2, tweede lid, van de wet van 17 juni 2026 betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 30 juni 2025 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien september tweeduizend zesentwintig door:

K. ALLYNS,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT K. ALLYNS